

παρὰ τοῦ λαοκράτου καὶ ἀπονενοημένου μοναχοῦ Χριστοφόρου Παπουλάκη. Ἡ Κυβέρνησις, ἀρ' οὐ ματαίως μετεχειρίσθη τὰ ἥπια καὶ πατρικά μέσα, ἠναγκάσθη νὰ πέμψῃ στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς καταστολὴν τῆς στάσεως ταύτης, τῆς ὁποίας τὰ ἐλατήρια ἀνεκαλύφθησαν ἀγαθὴ τύχη ἐν καιρῷ ἐκ διαφόρων γραμμάτων εἰς Καλαβρυτά. Πάτρας, καὶ ἀλλαγοῦ. Οἱ Μανιάται ἠρνηθῆσαν μέχρι τοῦδε νὰ ἀποδώσωσι τὸν δημογένην· ἀλλὰ θέλουσιν ἀναγκασθῇ ὑπὸ τῆς βίας, ἥ καὶ πρὶν ἢ βίᾳ ἐνεργήτῃ. Ἦδη μάλιστα διεδόθη· ὅτι ὁ ἀρχέλακος ἐδραπέτευεν, ἡ ἐγείνεν ἀφαντος.

Λυπεῖται πᾶς εἰλικρινὴς πολίτης βλέπων ἐπαναλαμβάνομένας ἀλληλοδιδόχως τοιαύτας ταραχάς, αἱ ὁποῖαι ἀμαυροῦσι τὸν τὸν χαρακτήρα τοῦ ἔθνους εἰς τὰ ἐξω, συγχινῶσι τοὺς λαοὺς ἐσωτερικῶς, καὶ καταδαπανῶσιν ἀδικῶς τοὺς ὑπάρχοντας τοῦ ταμείου πόρους. Ἀλλὰ πότῃ πικρίαν ποτίζεται ἀκαταπούστως ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ ἀγαθὴ τοῦ βασιλέως ἡμῶν καρδιά! Πόσον παντελῶς ἄλλῃς ἀνταμιῶδός ἦτο ἀξία ἡ πατρικὴ τοῦ μέριμνα καὶ δικαιοσύνη ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας πατρῶν! Ἡ θεία ὁμῶς πρόνοια κηδεύει καὶ αὐτοὺς καὶ τῆς Ἑλλάδος· διότι ὅλαι μέχρι τοῦδε αἱ μηχανορραφίαι τῶν κακοβούλων διελευθῆσαν ὡς ἱστός ἀράχης, καὶ τὸ πρότεγμα τῆς δὲ θρησκείας· τὸ ὁποῖον ἦν ἀνέλκων, δὲν θέλει τοῖς χρησιμεύσει περισσώτερον. Διότι ἡ θρησκεία προστατεύεται ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους, ἀπὸ τὰς βουλὰς καὶ ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν ἑαυτοῦ. Ποτὲ οἴεσθαι δὲν κατώρθωσεν νὰ τὴν μολύνῃ, οὔτε ἡκούσθη τις προσηλύτος ἐτεροδόξων διδασκαλιῶν γενόμενος. Ὅποια διαρροὴ κατὰ τοῦτο μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τόπων τῆς Εὐρώπης, οὗτῃς μάλιστα τῆς συνταγματικωτάτης Ἀγγλίας καὶ τῆς Ὀμοσπόδου Ἀμερικῆς! Εἰς πόσα σχίσματα κατεκερματίσθη καὶ ἀδικόπως ὑποδιαιρεῖται μέχρις οὗτε λείως ἐκμηδενίσθη γυμνουμένη καὶ τὴν σύστασιν τῆς, οὕτως εἰπεῖν, ἀποδόχουσα. Πόσον δὲ μίσος πνέουσιν εἰς διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν Καθολικῶν! Διὰ τοῦτο οὐχὶ ὀλιγότερον παρὰ τὴν κατατρώχουσαν αὐτοὺς· πενίαν χιλιᾶδες Ἰρλανδῶν κατ' ἔτος μεταναστεύουσιν εἰς μακρινὰς χώρας, ἀρνούμενοι καὶ αὐτὴν τὴν πατρίδα καὶ τοὺς συγγενεῖς των. Ἀλλ' ὅσον ὑπάρχει ἐμφυτος ὁ ζῆλος τῆς θρησκείας, τότῃ συμφέρει ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς γενικῆς ἡσυχίας τοῦ Κράτους νὰ λείπωσιν αἱ θρησκευτικαὶ συζητήσεις· διότι αὐταὶ οὐχὶ μόνον τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐκπαλαί ἡκρωτηρίασαν ἡ ἀδιαφόρως ἐνόθευσαν· ἀλλὰ καὶ ἀναστατώσεις ἐφερον μεγάλας καὶ πολυχρόνους πολέμους καὶ μεταναστεύσεις ὁλοκλήρων λαῶν, καθὼς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἄλλοι. Ἡμεῖς ὁμῶς αὐτοὶ κατὰ δυστυχίαν προκείμεθα τὸ ἀξιοπρεπέστατον παράδειγμα τῆς θλάθης τῶν θρησκευτικῶν συζητήσεων, ὅταν ἐκτεινῶνται πέραν τοῦ δέοντος· διότι ἐξ αὐτῶν ἐταπεινώθη καὶ εἰς δουλείαν ὑπέπεσε τὸ ἔλεεινόν ἡμῶν ἔθνος. Εὐτυχεῖς οἱ τόποι ὅσοι δὲν ἐπαπειλοῦνται ἀπὸ τοιαῦτα κακὰ τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις διοκοῦσι κατὰ συνείδησιν, καὶ ὅπου ἡ ἐλευθερία τῆς πεποιθήσεως εὐρίσκειται ἐντός τινων ὁρίων περιεσταλμένη. Μόνον ἡ ἐκ τούτου προερχο-

μένη γενικὴ ἡσυχία ἀρκεῖ μέχρι τινος νὰ ἀντισταθμίῃ πολλὰ ἄλλα ἄτοπα τῆς αὐθαίρετου ἐξουσίας.

Ταῦτα λέγοντες δὲν παραγνωρίζομεν, οὔτε μεμρόμερα παντελῶς τὸν σκοπὸν, ἢ τὴν ἀξίαν τῶν γραφόντων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ἢ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Διατενόμεθα δὲ μόνον ὅτι πολλοὶς ὁ ἀμαθὴς καὶ δεισιδαίμων καὶ ἑτεροκίνητος μάλιστα λαὸς παρεξηγῶν τοὺς ὁροτάτους λόγους λαμβάνει ἀφορμὴν μέχρι μὲν τινὸς νὰ καταρροῇ καὶ τὰ σευνότατα πράγματα τὰ ὅποια ἀκούει ἐξονειδίζόμενα· νὰ παρεκτρέπῃται δὲ ἐπειτα καὶ νὰ στασιάσῃ καθὼς ἦδη συνέβη εἰς τοὺς Μανιάτας. Μὴ παιδί μάχαιραν. Διὰ τὴν νὰ τὸν φέρωμεν εἰς τοιαύτην ὑπόνοιαν ἀνατίμωντες ἐμπροσθέν του ὅση μέραι τὰς θρησκευτικὰς ἰδέας;

— Ἀναγγέλλεται ὡς βέβαιον ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἔδδον μᾶλλον εἰσάγονται εἰς τὴν συζήτησιν τῶν Βουλῶν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ νομοσχέδια.

Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης νὰ συνετίσῃ τοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς εἰς τὰ ἄριστα. Ἡ ἀπόφασίς των θέλει κρίνει περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἑλλ. λαοῦ συνδυασμένης μετὰ τῆς πρὸς ὁλοκλήρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος οἰκείσεως καὶ συμπαθείας.

ΕΛΠΙΣ. — Βαδίζουσα τὴν μέσσην ὁδὸν ὑπαγορεύει τρέπον συμβαλλόντα τοὺς διαφορομένους περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Νομίζει ὅτι ἡθέλομεν ἀγνωμονῆσαι πρὸς τὴν Μεγάλῃν ἐκκλησίαν μὴ παραδεχόμενοι τὸν Τόμον, καὶ μὴ ἀναγνωρίζοντες τὴν βαθμύν της. Δίδει ἐκεῖνον μὲν ἐξητήσαμεν, καὶ δοθέντα ἦν τὸν ὑπεδέχθημεν ἀνεπικρίτως καὶ ἐωρτάσαμεν μάλιστα ἐορτὴν ἐθνικὴν· τοῦτον δὲ ἐξ ἑθους, ἡ κανὼν συνδοκῶν, ἡ νόμων καὶ διαταγμάτων αὐτοκρατορικῶν κατέχει πραγματικῶς κατὰ σειράν πολλῶν αἰώνων ὁ πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινῶς πόλεως, καὶ ὁ μέγας δὲ Πέτρος αὐτὸς ὡς μητέρα τῶν ἐκκλησιῶν ὠμολόγησε καὶ ἐτίμησε τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συναρμόσῃ τινὰ τῶν συνομολογηθέντων μερῶν πρὸς τὰ καθεστῶτα τῆς συνταγματικῆς πολιτείας, ζητοῦσα ἐκ νέου ἐπεξηγήσιν τινα, εἴτ' ἐπιδιόρθωσιν τοῦ Τόμου παρὰ τοῦ Πατριαρχείου. Νομίζει δὲ ἡ Ἐκκλ. ὅτι δύναται καὶ συμφέρει μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑψώτῃ εἰς Πατριαρχεῖον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, καθιστῶσα αὐτὴν ἱκανῶς ἀνεξάρτητον ὡς πρὸς τὴν κοσμικὴν κατὰ τὸ πνευματικὴν διὰ βῆτων νόμων, συνεννοουμένην δὲ μετ' αὐτῆς εἰς τῶν μικτῶν ζητημάτων, οἷον ὁ γάμος κτλ.

ΑΙΩΝ. — Ἐξακολουθεῖ σχοινοτενέστατα καὶ ἀλεπάλληλα ἄρθρα προτιθέμενα τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀναίρεσεως τοῦ Τόμου.

Ὁ καθηγητὴς Κ. Βάμβας καὶ ὁ Κ. Π. Σοῦτσκι ἐγραψαν εὐφυῶς κατὰ τοῦ Κ. Φαρμακίδου.

— Ἀποθανόντος τοῦ μητροπολίτου Λοκρίδος ἡ στερεὰ ἔχει μόνον ἓνα ἀρχιερεῖα τὸν Ἀθηνῶν, καὶ ἡ Πελοπόννησος ἓνα μόνον τὸν Καλαβρύτων, καὶ αἱ νῆσοι ἓνα μόνον τὸν Κυκλάδων.

— Πολλοὶ οἰκογένηται Ῥωσικαὶ καὶ ἱερεῖς Ῥωσ. τοὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἱεροσόλυμα.